

21. Ó wí pé: Bèè ni yóò şe rí. Olúwaa rẹ wí pé: Ó rọrùn fún Mi (látí şe), kí A lè şe é ní àrísàmi fún àwọn èniyàn àti àánú látí ọdọọ Wa. Ó sì jẹ ọrọ tí (Allaahu) ti parí.

22. Ó sì ní oyún-un rẹ, ó sì fara pamó pẹlúu rẹ sí ààyè kan tí ó jìnnà.

23. Ó wá sí ìdii kùkùtée-dàbínù ní ẹni tí ń rọbí, ó sì wí pé: Ó mà şe láraà mi o, ì bá ti dára tí mo bá ti kú šíwájú èyí, kí n ti di ẹni ìgbàgbé.

24. Òun sì pè é látí isàlẹẹ rẹ, ó wí pé: Má şe banújé, Olúwaa rẹ ti fi omi tí ń šàn sí isàlẹẹ rẹ.

25. Àti pé, mi igi dàbínù sí ọdọọ rẹ, èso dàbínù tútù yóò jábọ sílẹ fún ẹ.

26. Nítorí nàà maa jẹ (èso nàà), kí o sì maa mu (omi nàà), kí o sì fi ọkàn balẹ, bí iwọ bá rí èniyàn kí o wí pé: Èmi ti şe ilé rí ààwẹ kan fún Ọlópọ àánú, nítorí nàà, èmi kò níi sọrọ sí ẹni kẹni lóníí.

27. Lẹyìn nàà ó gbé e (ọmọ nàà) dé ọdọ àwọn èniyàn-an rẹ. Wón wí pé: Iwọ Maryamu, iwọ ti gbé nńkan iyanu dé.

28. Iwọ aràbìnrin Haaruunu, babaa rẹ kí í şe ẹni búburú, bèẹ sì ni iyàà rẹ kí í şe alágbèrè obínrin.

29. Ó sì tọka sí i (ọmọ nàà). Wón wí pé: Báwo ni a ó şe maa bá ọmọ ọpónhlo tí ó wà ni ori itẹ sọrọ?

30. Òun (ọmọ nàà) sì wí pé: Dájúdájú èmi jẹ ẹrúsìn-in Allaahu. Ó fún mi ní Ìwé-Mímọ, Ó sì şe mi ní Ànnàbí.

31. Ó sì şe mí ní oníbùkùn ní ààyèkáàyè tí mo bá wà, Ó sì pa ìrun kíkí láše fún mi àti sàkà yíyọ níwọn ìgbà tí mo bá wà láàyè.

32. Àti ki n maa şe rere fún iyàà mi, àti pé (Allaahu) kò şe mi ní ipátá, olórí-burúkú (ọmọ).

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٌ ۖ وَلَنَجْعَلَہٗ

ءَايَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿١١﴾

۞ فَحَمَلَتْہٗ فَانْتَبَذَتْ بِہٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿١٢﴾

فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ

يَلَيْتَنِیْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْ سَيِّئًا ﴿١٣﴾

فَنَادٰہَا مِنْ تَحْتِہَا اَلَا تَحْزَنِیْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ

سَرِيًّا ﴿١٤﴾ وَهٰذَا اِلَيْكَ جِذْعُ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ

عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿١٥﴾ فَكُلِي وَاَشْرَبِيْ وَفَرِّیْ عَيْنًا

ە فَاِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اٰحَدًا فَقُوْلٰی اِنِّیْ نَذَرْتُ

لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْیَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿١٦﴾

فَاَتَتْ بِہٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُہٗ ە قَالُوْا يٰمَرْیَمُ لَقَدْ

جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿١٧﴾ يَتَّخِذَتْ هٰرُونَ مَا كَانَ

اَبُوْكَ اَمْرًا سَوِیًّا وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَغِيًّا ﴿١٨﴾

فَاَشَارَتْ اِلَیْہٖ ە قَالُوْا كَيْفَ تُكَلِّمُ مَن كَانَ فِی

الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَ اِنِّیْ عَبْدُ اللّٰهِ ؕ اٰتٰنِیْ

الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِیْ نَبِيًّا ﴿٢٠﴾ وَجَعَلَنِیْ مُبَارَكًا اَیْنَ مَا

كُنْتُ وَاَوْصٰنِیْ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ

حَيًّا ﴿٢١﴾ وَرَبِّ اِبْرٰہِیْمَ وَاِسْحٰقَ اِلٰہِیْمَا اِنِّیْ جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٢٢﴾